

Sag C-703/22**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

16. november 2022

Forelæggende ret:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Nederlandene)

Afgørelsens dato:

16. november 2022

Sagsøger:

WU

Sagsøgt:

Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

Hovedsagens genstand

Hovedsagen angår en tvist mellem WU og Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (direktionen for centralkontoret for kørekort, herefter »CBR«) angående CBR's afslag på at udstede et kørekort til WU til kørsel inden for Nederlandene til kategori C og CE (lastbil og bus).

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse genstand

Denne anmodning i henhold til artikel 267 TEUF vedrører spørgsmålet, om der i det tilfælde, hvor det står fast, at en person fysisk er egnet til at føre en lastbil, kan gøres en undtagelse for det for denne kategori køretøjer fastsatte minimumskrav om et horisontalt synsfelt på 160 grader.

Præjudicielle spørgsmål

Skal punkt 6.4 i bilag III til direktiv 2006/126/EF, særligt kravet om et synsfelt i det horisontale plan på begge øjne på mindst 160°, i lyset af proportionalitetsprincippet fortolkes således, at en person, der i medicinsk henseende ikke opfylder dette krav, men efter forskellige lægesagkyndiges mening er fysisk egnet til at køre lastbil, kan opfylde dette krav?

2. Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, er det da inden for rammerne af kørekortdirektivet muligt at foretage en proportionalitetsbedømmelse i det konkrete tilfælde, eller er der ikke mulighed for undtagelser fra kravet i punkt 6.4 i bilag III til direktiv 2006/126/EF i sådanne tilfælde?

3. I bekræftende fald, hvilke omstændigheder kan da spille en rolle ved afgørelsen af, om der i et konkret tilfælde kan afviges fra kravet vedrørende synsfeltet i punkt 6.4 i bilag III til direktiv 2006/126/EF?

Anførte EU-retlige forskrifter

Punkt 6.4 i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (herefter »kørekortdirektivet«) og artikel 15 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Anførte nationalretlige forskrifter

Punkt 3.3 og punkt 3.4, litra b), i bilaget til Regelung eisen geschiktheid 2000 (ordning om egnethedskrav 2000).

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 WU fik den 11. juli 2007 kørekort til motorkøretøjer i kategori C og CE, hvorefter han i godt ti år arbejdede som erhvervschauffør. Han kørte uden problemer og skadefrit lastbil både i ind- og udland. I 2016 søgte han om at få forlænget sit kørekort til lastbil, hvorved han skulle anmode CBR om en egnetheds erklæring. Med denne erklæring godtgøres det, at ansøgeren psykisk og fysisk er i stand til at føre et motorkøretøj.
- 2 WU havde i etårsalderen været ude for en ulykke, hvorved han pådrog sig et kraniebrud. Fra dette tidspunkt har han lidt af »hemianopsi«, hvilket betyder, at han har et begrænset horisontalt synsfelt. WU opfylder af denne grund ikke det i punkt 3.3, litra b), i bilaget til ordning om egnethedskrav anførte krav om et binokulært synsfelt på 160 grader. Denne bestemmelse gennemfører punkt 6.4 i bilag III til kørekortdirektiv 2006/126/EF i nederlandsk ret, som har det samme minimumskrav. Af denne grund afslog CBR at give den krævede erklæring trods

positive udtalelser fra to øjenlæger. Det er ikke klart, om CBR kendte til WU's øjenlidelse, da han i 2007 fik kørekort.

- 3 WU klagede over afslaget fra CBR. CBR tog ikke klagen til følge. Herpå anlagde WU sag til efterprøvelse af denne afgørelse ved rechtbank Rotterdam (ret i første instans). Her fik WU ikke medhold, hvorpå han indgav appel til Afdeling betuursrechtspraak van de Raad van State ((afdelingen for forvaltningsretlige sager ved Raad van State, øverste domstol i forvaltningsretlige sager, herefter »Raad van State«)). Heller ikke her fik WU medhold.
- 4 Mens denne appel stadig var under behandling, indgav WU en ny ansøgning til CBR, nu om et kørekort, der er geografisk begrænset til kørsel i Nederlandene. CBR afslog trods en tredje positiv udtalelse fra en øjenlæge igen ansøgningen, fordi WU ikke opfyldte minimumskravet om et synsfelt på 160 grader. Herved blev det specificeret, at WU ikke kunne påberåbe sig punkt 3.4, litra b), i bilaget til ordningen om egnethedskrav. Efter denne ordning kan en erhvervschauffør, der har et eller flere kørekort til lastbiler og busser, og som pludseligt mister synet på det ene eller begge øjne, efter en tilpasningsperiode på mindst tre måneder på grundlag af en positiv udtalelse fra en øjenlæge dog erklæres for egnet til et kørekort, der er begrænset til kørsel i Nederlandene. WU er imidlertid ikke blind på det ene øje, men mangler det halve af synsfeltet på begge øjne (homonym hemianopsi)
- 5 Også denne gang afslog CBR en klage fra WU, hvilket afslag WU indbragte for rechtbank Rotterdam uden resultat. Herpå appellerede WU til Raad van State, der besluttede at forelægge Domstolen de ovenfor nævnte præjudicielle spørgsmål.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 6 Ifølge CBR finder punkt 3.4, litra b), i bilaget til ordningen om egnethedskrav ikke anvendelse på WU's situation. Bestemmelsen har en tvingende karakter, der ikke levner plads til individuelle hensyn til WU.
- 7 WU understreger, at han er berettiget til en egnethedserklæring. Der foreligger i mellemtiden tre erklæringer fra forskellige læger, der finder ham egnet til at føre lastbil. Han har ganske vist et begrænset synsfelt, men denne begrænsning har han haft fra han var lille, og han har fuldstændig kunnet kompensere herfor ved hjælp af setræning og hovedbevægelser. I appelinstanten har WU endnu engang kunnet underbygge dette, nu ved hjælp af en erklæring fra en neuropsykolog. Her udtales det kort sagt, at WU's synsvaner nu er så godt udviklede, at han visuelt kan fungere normalt. WU har anført, at det ikke er i strid med ordningens formål, at en person med en synsbegrænsning, men som har et acceptabelt syn, må føre et motorkøretøj i kategori C og CE. Dette er hans situation. Dette retfærdiggør ifølge WU en undtagelse, således som der også gøres en undtagelse for et synstab på et øje som omhandlet i punkt 3.4, litra b), i bilaget til ordningen om egnethedskrav. Hans begrænsning må sidestilles hermed. CBR havde, i modsætning til retten i

første instans' opfattelse, da også burdet følge erklæringerne fra de forskellige læger.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 8 Raad van State har først anført, at den har kendskab til en dom fra Domstolen angående punkt 6.4 i bilag III til kørekortdirektivet, nemlig dom af 22. maj 2014, Glatzel (C-356/12, EU:C:2014:350). I denne dom bekræftede Domstolen gyldigheden af mindstekravet til det horisontale synsfelt i punkt 6.4. Raad van State går da også ud fra, at kravet er gyldigt. Denne ret er imidlertid i tvivl om den korrekte fortolkning og anvendelsen af mindstekravet i det foreliggende tilfælde. De spørgsmål, som Raad van State rejste i denne forbindelse, besvares ikke i dommen.
- 9 Det står fast, at WU i medicinsk henseende ikke opfylder mindstekravet til et horisontalt synsfelt med begge øjne på mindst 160 grader som omhandlet i punkt 6.4. i bilag III til kørekortdirektivet. Alligevel har tre forskellige læger i hver deres egen lægeerklæring udtalt, at han uanset denne lidelse er egnet til at føre køretøjer i kategori C og CE. Derudover har WU været erhvervschauffør i ti år, og har uden problemer tilbagelagt en million kilometer i en lastbil. Færdselssikkerheden er således ikke i fare. Derfor finder Raad van State det et spørgsmål, om WU ikke alligevel må anses for køreegnet.
- 10 Til grund for punkt 6.4 i bilag III til kørekortdirektivet ligger en rapport fra Eyesight Working Group fra maj 2005. Heraf fremgår, at i den situation, hvor en person i medicinsk henseende ikke opfylder mindstekravet til et horisontalt synsfelt med begge øjne på mindst 160 grader, er denne person normalt ikke egnet til at føre motorkøretøjer i kategori C og CE. I den nævnte rapport udtales det imidlertid også, at det ved nærmere undersøgelse i et konkret tilfælde kan vise sig, at en person med hemianopsi kan kompensere for denne begrænsning og således må betragtes som køreegnet.
- 11 Det er for Raad van State et spørgsmål, om bilag III til kørekortdirektivet kan fortolkes således, at en person, der i medicinsk henseende ikke opfylder dette krav, men som ifølge forskellige lægesagkyndige ved compensation fysisk kan være egnet til at køre, også kan opfylde dette minimumskrav. Raad van State finder det herved vigtigt, at en sådan fortolkning set i lyset af proportionalitetsprincippet ikke er til hinder for kørekortdirektivets mål om at tilgodese trafiksikkerheden.
- 12 Hvis punkt 6.4 i bilag III til kørekortdirektivet ikke kan fortolkes således, opstår der følgelig det spørgsmål, om det, henset til rapporten fra Eyesight Working Group og den konklusion, som Raad van State udleder heraf, er muligt at anvende proportionalitetsprincippet i det konkrete tilfælde. Med andre ord: Det er et spørgsmål, om der i den situation, hvor en person, der i medicinsk henseende ikke opfylder kravet til et horisontalt synsfelt med begge øjne, men som ifølge lægesagkyndige er egnet til at køre lastbil, er muligt at foretage en

proportionalitetsafvejning ved afgørelsen om forlængelse af et kørekort, eller om det ikke er muligt at gøre en undtagelse fra kriteriet i punkt 6.4 i bilag III til kørekortdirektivet. Raad van State kan forestille sig, at det ud over de sagkyndiges bedømmelse af trafiksikkerheden også kan spille en rolle, at det tidligere har vist sig, at den pågældende er i stand til at køre sikkert. Det kan også have betydning, at kørekortet anvendes i forbindelse med erhvervsudøvelse, da der i chartrets artikel 15 står, at enhver har ret til at arbejde og til at udøve et frit valgt eller accepteret erhverv.

ARBEJDSDOKUMENT